

CERKEV NA GORI.

Če niso angeli
prinesli je z višine
na strmi rog?

Kako so jo roké
zgradile vrh strmine,
vsevedni Bog?

O! kaj je davni rod
postavil z verno silo
na vrh gorâ!

A danes? — Pod gorô
postavi komaj vilo —
vso brez Boga. —

ODGOVOR BREZ ODGOVORA.

Pisal sem in vprašal:
»Ali smem?«
Prosil: »Odgovori —
s prvim dnem.«
Čakam ga že, čakam
s petim dnem.
Ali odgovora
ne izvem.
Ah! nikar ne piši!
Vem, vse vem.

SKOZ VAS.

Nizke hiše
v gostih jablan sredi,
ozka okna
z drobnimi pogledi.
Varne strehe
z vdanimi pokloni,
lepi dnevi
s tihimi zatoni:
Duši moji
toži se za vami
včasih s smehom,
včasih pa s solzami.

PESEM.

Zvoni.
A hiše božje
ne vidijo nikjer oči.

Dehti
po rožni sreči.
A sreče od nikoder ni.

TAJIVKA.

Rekli so mi:
— Morebiti je resnica? —
Da tajiš
vso ljubezen. Vendar v lica
zarudiš
kakor mak,
kadar te pogleda
mlad junak.

So mi rekli:
— Morebiti res si taka? —
Pod očmi
nosiš dva oblaka,
dve noči.
Praviš, da te je ožgal
žarek presvetâl.

Spet so rekli:
— Morebiti niso v zmoti? —
Da je včasih tvoja soba
jékala,
kakor da bi zibel v koti
tekala.
Praviš, da je tvoj kanarec
v skriti kletki pel.
Kdo bi, dekle, ti verjel?

Šumí
pod težkim mlinom.
A mlin stoji že leto dni.

Silvin Sardenko.